AJÁNLÁSOK

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2010. március 19.)

a hajókon hozzáférhető mobilhírközlési szolgáltatást (MCV-szolgáltatás) nyújtó rendszerek engedélyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/167/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1] („keretirányelv") és különösen annak 19. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az i2010-politika – az európai információs társadalommal foglalkozó stratégiai keretként – nyitott és versenyalapú digitális gazdaság kialakulását támogatja az Európai Unióban, és kiemeli az információs és kommunikációs technológiákat (IKT) mint a társadalmi integráció és az életminőség javításának egyik hajtóerejét, valamint hangsúlyozza az információkhoz és a hírközlési forrásokhoz való gyors hozzáférés által a mindennapi élet valamennyi területén elért előnyt.

(2) A hajókon hozzáférhető mobilhírközlési szolgáltatásokat (MCV-szolgáltatások) – amelyek gyakran páneurópai vagy államközi jellegűek – az Európai Unió parti tengerein és nemzetközi vizein hajózó teher- és személyszállító hajókon használják. Az MCV-szolgáltatásokat nyújtó rendszerek (MCV-rendszerek) célja, hogy kiegészítsék a meglévő mobil kapcsolatteremtési lehetőségeket, amikor az európai uniós tagállamok parti tengereinek az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményében meghatározott olyan területein lépnek működésbe, amelyekre nem terjednek ki földi mobilhálózatok.

(3) Az MCV-szolgáltatást nyújtó rendszer („kijelölt MCV-rendszer") általában egy vagy több, hajón található pikocellás bázisállomásból áll, és a GSM maghálózathoz nyújt hozzáférést a felhordó (backhaul) kapcsolaton – pl. műholdon – keresztül. Az ilyen rendszer hajó bázisállomása a hajó utasainál vagy személyzeténél levő barangoló, GSM-rendszerű mobil végberendezéseket szolgálja ki.

(4) Az MCV-szolgáltatások jelenleg kereskedelmi üzemeltetésűek, és kizárólag a GSM-szabványt használják, a felmenő irányban a 880–915 MHz-es és az 1 710–1 785 MHz-es sávban (a végberendezéstől a bázisállomás felé történő küldés), illetve lejövő irányban a 925–960 MHz-es és az 1 805-1 880 MHz-es sávban (a bázisállomástól a végberendezés felé történő küldés). A jövőben azonban esetleg kiterjeszthetőek lesznek további, más szabványoknak megfelelő és más frekvenciasávokban működő, nyilvános földfelszíni mobilhírközlési rendszerekre is.

(5) A kijelölt MCV-rendszerek üzemeltetését meg kell különböztetni a parti tengereken a földi mobil elektronikus hírközlő hálózatok által nyújtott bővített lefedettségtől, amennyiben az a földi mobilhálózatok létrehozására és üzemeltetésére vonatkozó üzemeltetői jogokon alapul.

(6) Az MCV-szolgáltatások szabályozásának összehangolt megközelítésével elősegíthető lenne az említett szolgáltatások Európai Unión belüli biztosítása, ami hozzájárulna az EU egységes piacra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósításához. Ezzel a zökkenőmentes mobil kapcsolatteremtési lehetőség is biztosítható lenne a fogyasztók és az üzleti felhasználók számára, és növelné az innovatív tengeri hírközlési szolgáltatások potenciálját.

(7) Az MCV-szolgáltatások nyújtásához szükséges rádióspektrum-használat engedélyezésekor a tagállamoknak meg kell felelniük a 2002/21/EK irányelvnek, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [2] („Engedélyezési irányelv"). Különösen a 2002/21/EK irányelv 9. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmében a tagállamok a területükön biztosítják az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást, valamint előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját az Európai Unióban, összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével.

[1] HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

[2] HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

(8) A 2002/21/EK irányelv értelmében a nemzeti szabályozó hatóságoknak egyebek között az elektronikus hírközlő hálózatok, a kapcsolódó létesítmények és szolgáltatások, valamint az európai szintű elektronikus hírközlési szolgáltatások kialakításának útjában álló, még meglévő akadályok felszámolásával, valamint a transzeurópai hálózatok létrehozásának és fejlesztésének ösztönzésével, a páneurópai szolgáltatások együttműködési képességének és a végpontok közti kapcsolódások lehetőségének a javításával hozzá kell járulniuk az egységes piac fejlődéséhez. Ugyanakkor elő kellene segíteniük az elektronikus hírközlő hálózatok, az elektronikus hírközlő szolgálatok és a kapcsolódó létesítmények és szolgáltatások biztosítását, többek között a rádiófrekvenciák és számozási erőforrások hatékony használatának és hatékony kezelésének ösztönzésével.

(9) A 2002/20/EK irányelv értelmében a lehető legkevésbé terhes engedélyezési rendszert kell alkalmazni az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások biztosításának lehetővé tételére, az új elektronikus hírközlési szolgáltatások fejlődésének, valamint a páneurópai hírközlő hálózatok és a hírközlési szolgáltatások fejlődésének ösztönzése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy a szolgáltatók és a fogyasztók részesülhessenek az egységes piac méretgazdaságosságából adódó előnyökből.

(10) A 2002/20/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban az elektronikus hírközlő hálózatok biztosítása, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása – a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek, illetve az 5. cikkben említett használati jogok sérelme nélkül – csak általános felhatalmazás tárgyát képezheti.

(11) A 2002/20/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerint amennyiben lehetséges és különösen abban az esetben, ha a káros zavarás kockázata elhanyagolható, a tagállamok a rádiófrekvenciák használatát nem tehetik az egyedi használati jogok megadásától függővé, hanem az ilyen rádiófrekvenciák használatának feltételeit az általános felhatalmazásban kell feltüntetniük.

(12) A 2010/166/EU bizottsági határozatban [1] megállapított műszaki feltételek teljesülése esetén az MCV-szolgáltatások üzemeltetéséből adódó káros zavarás kockázata elhanyagolható, tehát a tagállamoknak elvileg az MCV-szolgáltatások nyújtásához szükséges rádióspektrumhasználathoz általános felhatalmazást kellene adniuk.

(13) Néhány tagállam az MCV-szolgáltatások nyújtásához szükséges spektrumhasználatot jelenleg egyedi jogokhoz köti. Ezt az engedélyezési megközelítést felül kell vizsgálni, többek között a tagállamok parti tengerein nyújtott MCV-szolgáltatások nyújtása tekintetében szerzett tapasztalatok alapján.

(14) A nyilvános páneurópai digitális cellás földi mobil rádiótávközlés összehangolt közösségi bevezetése számára fenntartandó frekvenciasávokról szóló 87/372/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] 1. cikkének megfelelően a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a 900 MHz-es frekvenciasáv jelenlegi kiosztása a területükön versengő mobilszolgáltatók számára torzítja-e az érintett mobilpiacok versenyét, és az ilyen torzulásokat a 2002/20/EK irányelv 14. cikkével összhangban kezelniük kell. A tagállamoknak adott esetben fontolóra kellene venniük, hogy ezzel az alkalommal élve megváltoztatják a földi mobilhálózatok üzemeltetőinek jelenleg odaítélt kizárólagos használati jogokat, hogy azok ne zárják ki az MCV-szolgáltatások nyújtását a vonatkozó frekvenciákon.

(15) A tagállamoknak meg kell osztaniuk egymás között és a Bizottsággal a rendelkezésükre álló információkat, hogy így megoldhatóvá váljanak az MCV-szolgáltatások által okozott esetleges káros zavarásból adódó problémák. Amennyiben a hírközlési bizottság és a rádióspektrumbizottság bevonása elősegítheti a probléma megoldását, akkor a Bizottság tájékoztatja ezeket a bizottságokat.

(16) Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv") [3] értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető telefonszolgáltatásokhoz való hozzáférésre és az ilyen szolgáltatások igénybevételére alkalmazandó árakról és díjszabásokról, valamint az általános szerződési feltételekről átlátható és naprakész információ álljon a végfelhasználók és a fogyasztók rendelkezésére. Az irányelv annak biztosítására is felszólítja a tagállamokat, hogy a fogyasztók a nyilvános telefonhálózathoz való csatlakozást és/vagy hozzáférést biztosító szolgáltatásokra történő előfizetés esetén jogosultak legyenek az ilyen szolgáltatást nyújtó vállalkozással vagy vállalkozásokkal olyan szerződést kötni, amelyben többek között szerepelnek az árak és a díjszabás részletei, valamint azok az eszközök, amelyek révén az összes alkalmazandó díjszabásra és fenntartási díjra vonatkozóan naprakész információ szerezhető be.

(17) A tengerbiztonság és/vagy közbiztonság területén kötött nemzetközi megállapodásokat nem sértheti az MCV-szolgáltatások működtetése.

(18) Az MCV-szolgáltatások Európai Unióban történő nyújtásához szükséges spektrumhasználat engedélyezésére irányuló közös megközelítés szabályozási és műszaki részleteit folyamatos vizsgálat alatt kell tartani annak biztosítása érdekében, hogy azok alkalmasak legyenek a káros zavarás elkerülése mint általános cél elérésére, amelynek hiányában megfelelő javító intézkedéseket kell kilátásba helyezni.

[1] Lásd e Hivatalos Lap 38 oldalát.

[2] HL L 274., 2009.10.20., 25. o.

[3] HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

(19) Az ezen ajánlásban előírt intézkedések összhangban vannak a hírközlési bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. Ezen ajánlás célja a hajókon hozzáférhető mobilhírközlési szolgáltatásokhoz (MCV-szolgáltatások) a tagállamok parti tengerein szükséges rádióspektrum-használat nemzeti engedélyezési feltételeinek és eljárásainak összehangolása az ilyen szolgáltatások Európai Unióban való bevezetésének megkönnyítése érdekében, de az MCV-szolgáltatások által a földi mobil elektronikus hírközlési szolgáltatásokban okozott káros zavarás kiküszöbölése mellett.

   Az ebben az ajánlásban említett nemzeti engedélyezési feltételeket és eljárásokat a tagállamok által az európai uniós jogszabályokkal, különösen a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1], illetve a tengeri berendezésekre vonatkozóan alkalmazandó uniós és nemzetközi jogi okmányokkal összhangban hatályba léptetett, tengerbiztonsággal és közbiztonsággal kapcsolatos jogi kötelezettségek, valamint az MCV-szolgáltatások biztosításához szükséges berendezésekre vonatkozó rendeletek és/vagy közigazgatási rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. „Hajókon hozzáférhető mobilhírközlési szolgáltatások (MCV-szolgáltatások)": a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének c) pontjában meghatározott olyan elektronikus hírközlési szolgáltatások, amelyeket valamely vállalkozás bocsát a hajó utasainak rendelkezésére a földi mobilhálózatokkal való közvetlen kapcsolatteremtést igénybe nem vevő, GSM-rendszert használó nyilvános hírközlő hálózatok révén való kommunikáció céljából.

3. Ez az ajánlás a 2010/166/EU határozatban meghatározott frekvenciasávban az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményében meghatározottak szerint a tagállamok parti tengerein nyújtott MCV-szolgáltatásokhoz szükséges rádióspektrum-használat engedélyezésére alkalmazandó. A nyílt tengeri MCV-szolgáltatások, a hajók és űrállomások közötti műholdas távközlés biztosítása, valamint a hajókon tartózkodó végfelhasználók számára mobil műholdas szolgáltatások (MSS) biztosítása nem tartozik ennek az ajánlásnak a hatáskörébe.

4. Legkésőbb ezen ajánlás elfogadása után tizenkét hónappal a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy a 2010/166/EU határozatnak megfelelően hozzáférhetővé tett frekvenciasávokban vagy alsávokban engedélyezhessék a parti tengereiken tartózkodó, saját lobogójuk alatt közlekedő hajók számára nyújtott MCV-szolgáltatásokhoz szükséges rádióspektrum-használatot és adott esetben a parti tengereiken nyújtott MCV-szolgáltatásokhoz szükséges spektrumhasználatot.

5. A tagállamok csak abban az esetben engedélyezhetik az MCV-szolgáltatások nyújtásához szükséges spektrumhasználatot, ha az megfelel a 2010/166/EU határozatban előírt műszaki feltételeknek.

6. A tagállamok előírhatják, hogy az MCV-rendszerek csak a 2010/166/EU határozattal összhangban a parti tengereiken biztosított MCV-rendszerek üzemeltetéséhez hozzáférhetővé tett meghatározott frekvenciasávot vagy alsávot használhatják.

7. A tagállamok az MCV-szolgáltatások nyújtásához szükséges spektrumhasználatot általános felhatalmazás keretében biztosítják. A 2002/20/EK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül, ha az MCV-szolgáltatások nyújtásához használt frekvencia használata egyedi jogokhoz kötött, az adott tagállamnak felül kell vizsgálnia az ilyen egyedi jogok szükségességét abból a célból, hogy az ilyen jogokhoz kapcsolódó feltételeket a lehető leghamarabb, de legkésőbb ezen ajánlás elfogadása után három évvel bele lehessen építeni az általános felhatalmazásba.

8. Legkésőbb ezen ajánlás elfogadása után tizenkét hónappal a tagállamok már nem követelhetnek meg kiegészítő engedélyeztetést a parti tengereiken nyújtott MCV-szolgáltatások számára hozzáférhetővé tett spektrumhasználat tekintetében, amennyiben az érintett MCV-rendszer spektrumhasználatát egy másik tagállam az engedélyezési rendszerével összhangban és ennek az ajánlásnak megfelelően már engedélyezte.

9. A tagállamoknak ajánlatos fontolóra venniük, hogy nem követelnek meg kiegészítő engedélyeztetést a parti tengereiken harmadik országok lobogója alatt közlekedő hajókon hozzáférhető mobilhírközlési szolgáltatásokhoz szükséges spektrumhasználat tekintetében, feltéve, hogy az ilyen hajókon nyújtott MCV-szolgáltatáshoz szükséges spektrumhasználatot az érintett országok a 2010/166/EU határozatban előírtakkal megegyező feltételek mellett már engedélyezték.

10. Azoknak a tagállamoknak, amelyek ezen ajánlás elfogadását megelőzően az MCV-rendszerek üzemeltetéséhez hozzáférhetővé tett frekvenciasávokban és alsávokban kizárólagos egyedi használati jogokat ítéltek oda a parti tengereikre kiterjedő földi mobil elektronikus hírközlési hálózatok és/vagy szolgáltatások biztosításához, az ilyen kizárólagos használati jogok első felülvizsgálatának, módosításának, meghosszabbításának vagy megújításának alkalmával, adott esetben az uniós vagy nemzeti jogszabályok alapján az ilyen használati jogokat módosítaniuk kell, hogy parti tengereiken lehetővé tegyék az MCV-rendszerek működését. Az ilyen első felülvizsgálat, módosítás, meghosszabbítás vagy megújítás megszületéséig az érintett tagállamok ösztönzik a parti tengereiken nyújtott MCV-szolgáltatásoknak a szóban forgó kizárólagos jogokkal rendelkező földi mobilszolgáltatókkal folytatott spektrumkereskedelem, spektrummegosztás vagy bármilyen hasonló megállapodás alapján történő biztosítását.

[1] HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

11. A tagállamoknak tevékenyen, konstruktívan és a szolidaritás szellemében, adott esetben a meglévő eljárásokat alkalmazva kell együttműködniük a vélhetőleg az MCV-szolgáltatások okozta káros zavarás kapcsán felmerülő bármely kérdésben.

12. Ha egy másik tagállam joghatósága alá tartozó MCV-szolgáltatás vélhetően káros zavarás okozója, akkor az esetet az érintett tagállamnak haladéktalanul a joghatósággal rendelkező tagállam tudomására kell hoznia, illetve tájékoztatnia kell a Bizottságot. Adott esetben a Bizottságnak a felmerült problémák megoldása érdekében tájékoztatnia kell a hírközlési bizottságot és a rádióspektrum-bizottságot is.

13. Annak a tagállamnak, amelyik feltételezhetően egy másik tagállam területén nyújtott szolgáltatást károsan zavaró MCV-szolgáltatás felett rendelkezik joghatósággal, haladéktalanul lépéseket kell tennie, és meg kell szüntetnie az interferencia okát.

14. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók és a végfelhasználók megfelelő tájékoztatást kapjanak az MCV-szolgáltatások igénybevételének feltételeiről.

15. A tagállamoknak – különösen a tényleges vagy potenciálisan káros zavarás tekintetében – figyelemmel kell kísérniük az MCV-szolgáltatások biztosításához szükséges spektrumhasználatot, és észrevételeiket el kell küldeniük a Bizottságnak, hogy az szükség esetén kellő időben gondoskodhasson ennek az ajánlásnak a felülvizsgálatáról.

Kelt Brüsszelben, 2010. március 19-én.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

alelnök